

tvrzení, že ve své řeči citoval jen výrok poslance H-y, pronesený v Národním Shromáždění, jak prý svědky bylo prokázáno, a že nalézací soud má za to, že řeč ve sněmovně poslancem pronesená může být reprodukována jen tiskem, nikoliv slovy. Zmateční stížnost opouští tu zjištění nalézacího soudu, neboť stěžovatelem tvrzená okolnost nebyla soudem vzata za prokázanou; pokud se pak nalézací soud ve svých důvodech onou domělou citací řeči poslance H-y zabývá, činí tak jen, by na základě vlastního zodpovídání se obžalovaného odůvodnil zlý jeho úmysl při výroku, který považuje soud za prokázaný, a který se s onou řečí poslance H-y v poslanecké sněmovně slovně nekryje. Výtku zmateční stížnosti v tomto bodě spočívá ostatně na zjevně mylném výkladu ustanovení § 28 tisk. zák., posl. odstavec. Toto speciální ustanovení nelze extensivně vykládati, a nejen slovné jeho znění, nýbrž i zařazení do zákona o tisku, do hlavy nadepsané »předpisy o činech trestných, jež spáchány obsahem tiskopisů«, nepřipouští výklad stěžovatelem uplatňovaný, že výroky v Národním Shromáždění pronesené, i když obsahem zakládají skutkovou podstatu trestného činu, mohou být beztrestně kýmkoliv opakovány. Rozsudek správně vykládá zákonné ustanovení, že se nelze při slovní reprodukci takového výroku dovolávati beztrestnosti. To však pro souzený případ nemá ani významu, ježto obžalovaný byl odsouzen nikoliv pro opakování výroku, který byl v poslanecké sněmovně Národního shromáždění pronesen poslancem H-ou, nýbrž pro výrok jiný.

#### Čís. 3467.

**Důvod zmatečnosti podle čís. 3 § 281 tr. ř., ježto obsílka k hlavnímu přeličení nebyla doručena obžalovanému, nýbrž jeho matce, již mu obsílka před hlavním přeličením dodána nebyla, nelze uplatňovati (posl. odst. § 281 tr. ř.), dověděl-li se obžalovaný o hlavním přeličení tak včasné, že se přes to mohl k němu dostavití.**

(Rozh. ze dne 2. května 1929, Zm I 396/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 29. května 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 176 II c) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice k opětovnému projednání a rozhodnutí.

#### Důvody:

Zmateční stížnosti nelze upřítí důvodnost již proto, že bylo dne 29. května 1928 hlavní přeličení provedeno a odsuzující rozsudek vyhlášen v nepřítomnosti obžalovaného, ač mu obsílka k tomuto hlavnímu přeličení nebyla doručena do vlastních rukou. Podle výsledků konaného šetření, obzvláště podle výpovědi svědka Jos. L-a není pochybnosti o tom, že svědek ten nezastihl při doručování obsílky obžalovaného v jeho příbytku a odevzdal obsílku jeho matce, již obsílka, jakž plyne z její výpovědi a z výpovědi obžalovaného, tomuto před hlavním přeličením dodána nebyla. Pro-

vedl-li nalézací soud přes to hlavní přelíčení v nepřítomnosti obžalovaného a vynesl-li přes to v jeho nepřítomnosti rozsudek, porušil tím předpis § 427 tr. ř. v ustanovení, o němž výslovně přikázáno, že ho má býti šetřeno pod zmatečností, a zatížil tím rozsudek důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 3 tr. ř. Jelikož pak není nade vší pochybnost jasno, že nepřítomnost obžalovaného nemohla míti na konečné rozhodnutí účinek obžalovanému nepříznivý, bylo by lze ve smyslu první věty posledního odstavce § 281 tr. ř. upříti stížnosti úspěch jen, kdyby bylo zjištěno, že se obžalovaný dozvěděl o hlavním přelíčení odjinud tak včasné, že se přes to, že mu obsílka nebyla doručena, mohl k hlavnímu přelíčení dostavit. To zjištěno není. Matka obžalovaného sice dosvědčila, že jednou přišla nějaká obsílka, by se syn dostavil k trestnímu soudu do Prahy, že jela, protože syn nepřišel večer domů, do Prahy k zaměstnavateli syna a tam že ji vrátný řekl, že syn již o tom ví, že má jít k soudu, ale že musel odejet někam daleko. Než z těchto nepřesných údajů matky nelze bezpečně usouditi, že v obsílce, o níž se matka zmiňuje, šlo právě o obsílku k hlavnímu přelíčení konanému dne 29. května 1928, to tím méně, an listonoš Josef L. udal, že počátkem roku 1928 docházelo více soudních obsílek pro obžalovaného, a že podle záznamu bylo proti obžalovanému v roce 1928 zahájeno i další soudní řízení; nehledě ani k tomu, že není záruky, že se sdělení vrátného matce obžalovaného srovnává s pravdou. Jest tedy pokládati za nevyvrácené tvrzení obžalovaného, že se o hlavním přelíčení a o rozsudku dověděl teprve dodatečně v červnu 1928, takže neměl možnosti dostavit se k líčení a hájiti se proti obžalobě a proti průvodům ho zatěžujícím. Proto byl — aniž třeba zabývati se ostatními vývody stížnosti — rozsudek prvé stolice zrušen z důvodu § 281 čís. 3 tr. ř., a bylo uznáno dále, jak shora uvedeno, a to za předpokladů § 5 zákona čís. 3 ř. zák. z roku 1878 ihned v zasedání neveřejném.

#### Čís. 3468.

**Ke skutkové podstatě zločinu podvodu podle § 201 c) tr. zák., záležejícího v tom, že pachatel úmyslně ukryl a sobě přivlastnil věc omylem ho došlou (nebo ztracenou), se nevyhledává, by pachatel vyvolal nějakým způsobem omyl.**

(Rozh. ze dne 2. května 1929, Zm I 51/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 26. listopadu 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 201 c) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil k opětovnému projednání a rozhodnutí na příslušný nyní okresní soud, mimo jiné z těchto

#### důvodů:

S hlediska zmatku podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. namítá zmateční stížnost, že obžalovaný neměl vlivu na to, že se 50tihaléřové poštovní znám-